

közy Gyula lelkész irányítása alatt, a Magyarországi Református Egyház Egyetemes Konventjének védnökségével. A bizottság vezetésére Éliás József református lelkész kapott megbízást, aki maga is zsidó származású volt. Közeli munkatársai közé tartoztak dr. Kádár Imre, a bizottság titkára, Hajós Emil diakónus, valamint Dobos Károly lelkész, dr. Benkő Ferenc, Borbás Andor és seregnyi önkéntes, akik erejüket szociális és jótékony munkára, valamint az áttértek lelki szükségleteinek kielégítésére fordították. 1944 májusában az evangélikus egyház is csatlakozott a bizottsághoz; Raffay püspök ekkor nevezte ki Sztehló Gábor lelkészt az evangélikus egyház képviselőjévé a munkaszolgálatosok és az áttértek gyermekeiről való gondoskodásban. A megszállásig a bizottság különös figyelemmel volt a zsidóellenes törvények által érintett áttértek, köztük a munkaszolgálaton lévők testi és szellemi szükségleteire. Segítette továbbá a zsidó és nem zsidó menekülteket részint azzal, hogy támogatta a csörgői, garanyi és ricsei, valamint Budapesten a Magdolna, a Páva és a Szabolcs utcai táborokban őrizet alatt állókat, részint azzal, hogy kapcsolatban állt a külföldieket ellenőrző rendőrhatalósággal, a KBOKH-kal.

A megszállás után a bizottság együttműködött a különböző protestáns egyházak képviselőivel, általában a zsidók és különös tekintettel az áttértek sorsának enyhítéséért. Működésének vége felé szorosan együtt dolgozott a Szent Kereszt Egyesülettel és a Zsidó Tanáccsal.⁷²

Ennek ellenére, abbéli igyekezetében, hogy minél jobban megóvhassa az áttérteket és a zsidó származású keresztényeket, a Jó Pásztor Bizottság vezetősége mindenekelőtt ki akarta vonni az áttérteket a Zsidó Tanács fennhatósága alól. A vezetőség május 7-én tárgyalta erről, és határozatairól összefoglalót küldött a református egyház elnökségének.⁷³ A Sztójay-korszakban a bizottság lehetőségeket teremtett a – valóságos vagy pusztán formális – áttérésekre, és terjesztette a semleges államok által kibocsátott menleveleket. Éliás közreműködött a Magyarországi Keresztény Zsidók Szövetségének létrehozásában is.⁷⁴

A bizottság munkája a nyilasuralom alatt különösen fontossá vált, 32 gyermekotthonban közel 1500 gyerekeknek nyújtott védelmet.⁷⁵ Ennek megalapozását két évvel korábban kezdték, amikor a bizottság protestáns árvaházat állított fel Noszvajon, Eger közelében, zsidó és nem zsidó (javarészt szlovák) menekült gyerekek oltalmazására. Nem sokkal a puccs előtt Éliás és Sztehló lelkészek rávették a nyilasok egyik jogi tanácsadóját, Kiss Gézát, valamint Orosz Mihályt, akit Bakó László az egyházak ellen folytatandó „kulturális küzdelem” vezetőjévé jelölt ki, hogy segítsenek megvédeni a gyermekotthonokat a nyilas bandák önkényes támadásaival szemben. A gyermekek élelmezéséről, elszállásolásáról és biztonságáról a Nemzetközi Vöröskereszt közbenjárásával sikerült gondoskodni; létre is